

[Aksel Larsen.]

vokser, mens man spiser. Jeg synes hellere, regeringen skulle gøre fælles sag med fagbevægelsen og gribe ind mod dem, der virkelig bør gribes ind imod i samfundets interesse — og jeg henstiller til tinget alvorligt at overveje dette.

Viggo Starcke: Det er altid med interesse, man lytter til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, når han taler om betænkelighederne ved at standse strejker. Han var dog så klog at føje til „her i landet“, idet der — som det ærede medlem jo sikkert ved — ingen strejkeret er i kommunistiske lande. (*Aksel Larsen:* Det ved jeg ikke!). Ja, men hvad ved det ærede medlem så? Kunne vi ikke få et ganske kort resumé af, hvad han i så fald ved? Det ærede medlem, som vender sig imod kapitalismen, kan jo ikke være blind for, at den eksisterer i fuld blomstring i kommunistiske lande i form af en statskapitalisme. Det samme gælder monopolismen. Den har man i dens stærkeste udformning i de kommunistiske lande i form af statsmonopolisme; for dér findes kun een eneste arbejdsgiver, som er arbejdsgiver, politi, domstol og skarpretter i een og samme person.

Organisationernes mænd har under den nu løbende konflikt vist stor ro og besindighed, hvilket har givet sig udtryk i, at mæglingforslaget er blevet anbefalet fra begge sider; men nogle af dem synes ligesom at have været bange for visse krigeriske elementer og aktionsgrupper. Selv det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, som holdt en så udmærket tale i dag, var bange for indgreb. Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere et par ord, der står i en meget benyttet lærebog for fagforeningerne, nemlig Oluf Bertolts „Fagforeningskundskab“, 8. udgave. Dér står side 99:

„Men fagforeningsmedlemmerne har også forstået nødvendigheden af indgreb overfor arbejderorganisationer, hvis en iværksat strejke ville være til skade for samfundet som helhed og dermed også for de pågældende arbejdere selv.“

Se, de indgreb, vi i dag står overfor, er jo udtrykt i forslaget om at skaffe en løs-

ning på benzin- og olieproblemet, der virker som en blodprop i samfundets hjerte. Endelig kan man med fortrøstning se frem til, at mæglingforslaget i løbet af nogle dage vil kunne vedtages. Men tilbage står dette problem: når man standser produktionen i samfundet, bliver der færre værdier at dele mellem arbejdere og arbejdsgivere, og jo længere man standser produktionen, des lavere vil lønnen blive, fordi der vil blive færre varer, og fordi priserne vil blive højere. Man kan få en højere løn i penge, men man kan ikke få en højere løn i realiteten. Tiden er løbet fra konflikter, der drejer sig om at få en gevinst, som kan måles i så og så mange øre i timen, og hvor man under konflikten ser samfundet lide tab på millioner hver eneste dag.

Når denne konflikt er bragt til ende, vil det være vigtigt derefter at samle kræfterne om at gennemføre reformer, der er rettet mod årsagerne til konflikterne. Jeg kan ikke undlade endnu en gang at rette en bebrejdelse mod den høje regering, fordi den rakte hånd til at fordyre tøjet gennem tekstiltolden, en forhøjelse, som svarer omtrent til det beløb, der har været arbejdere og arbejdsgivere imellem. Jeg kan heller ikke lade være med endnu en gang at bebrejde den, at den rakte hånd til at gennemføre tøjskatten for et år siden, en skat, som i fordyrelse på tøjet for den jævne befolkning andrager et beløb, der er 10 gange så stort som det, der har været arbejdere og arbejdsgivere imellem. Jeg kan heller ikke lade være at misbillige den hele økonomiske politik, der har forårsaget den stadige stigning i skatterne; vi har i løbet af de sidste 17 år set skatterne vokse fra ca. 1 milliard til ca. 7 milliarder kr. Selvom kronen er mindre værd, er det alligevel en så grotesk stigning, at vi dér finder en hovedforklaring på arbejdernes vanskeligheder, fordi både skatter og renterne af den privat indkasserede jordværdi ganske automatisk vælttes fra den ene skulder over på den anden skulder, over på varepriserne, tages fra lønnen og ender ude hos arbejderen og bonden. Derfor bør både arbejderen og bonden og arbejdsgiveren kunne samles om en løsning af disse grundlæggende problemer.